

Kapitalist-Emperyalist Sistemin Glasgow Konferansında Yüksekten Atıp Tutmalarına Dair

10.11.2021 • İklim Acil Durumu, Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı Glasgow İklim Zirvesine dair Bob Avakian'ın mimarı olduğu yeni komünizmin takipçisi bir yazar ve araştırmacı olan Nadi Duniya'nın revcom.us sitesinde yayınlanan bir mektubudur.

Kaynak için: A Reflective Rant on This Capitalist-Imperialist System's

Glasgow Conference How Many Children Did the "Glasgow Fiasco"

Doom to Die? A Confrontation with Reality | revcom.us

"Epistemoloji ve ahlakın çakıştığı bir an vardır. Bir an gelir ve durup şöyle demeniz gerekir: Sırf sizi rahatsız hissettiriyor diye bir şeye bakmayı -veya ona inanmayı- reddetmeniz kabul edilebilir değildir. Ve bir şey sırf sizi iyi hissettiriyor diye ona inanmaya devam etmeniz de kabul edilebilir değildir." – **Bob Avakian**

"Glasgow Fiyaskosu" Kaç Çocuğu Ölüme Mahkum Ediyor?

Yüzleşilmesi Gereken Bir Gerçeklik

Yukarıdaki alıntıdan esinlenilmiştir:

Eğer bu sistemin -kapitalizm-emperyalizm sisteminin- omuzlarımızdan atılacağı, 7 milyarı aşkın insanın omzundan atılacağı bir durum varsa Glasgow bunu reddedilemeyecek bir biçimde göstermiştir. Bu zirve, bu sistemin insanlığın karşı karşıya olduğu varoluşsal krize yönelik uzun zamandır beklenen cevabı olacaktı. Ve bu sistem ve onun yöneticileri, koca bir BOŞ KÜMEYLE geldiler; bu gezegenin insanlarıyla ve gezegenin kendisiyle, ekosistemlerin çeşitliliği ve hayatın kendisiyle dalga geçtiler.

İnsanlığın küresel ısınmayla karşılaştıkları (karşılaşacakları) sorunlar ile Glasgow'un gittiği doğrultu arasındaki fark -veya bilişsel uyumsuzluk- hayret verici. Bu durum kanser teşhisi

konulup basit bir ağı kesiciyle eve gönderilen bir hastaya benziyor.

Eğer korkunç sonuçları olmasaydı bu beceriksiz ahmakların ağız dalaşı belki komik olarak görülebilirdi! Bu krize bir cevapları YOK -bu üzerine çivi çakılmış bir gerçek- eğer bunu görmüyor, eğer dünya halkları olarak duymuyor ve çıkarılması gereken dersleri almıyorsak bizlere de yazıklar olsun! Sadece kısaca insanlığı bekleyen bu muazzam trajediden bir kesiti ele alalım-bu hepimizin yüzleşmek zorunda olduğu ahlaki bir zorunluluk:

Örneğin Pakistan’da “yanan ülkede” veya Güney Asya’da yaşayan insanlar için bunun ne anlama geldiğine bakalım. Aşağıdaki Time dergisinden bir kesit:

Pakistan’ın Jacobabad şehrinde saat henüz daha 7, ama dingil akslı araç sürücüsü Ahsan Khosoo şimdiden terler içerisinde ıslanmış durumda. Geçtiğimiz iki saat boyunca 24 yaşındaki emekçi mahallelerine bidonlarla su taşıdı. Su her seferinde bidonlardan yere doğru döküldüğünde, yere değen su gayet duyulabilir bir tıslamayla buhara dönüyor. Khosoo havanın sıcak olduğunu kabul ediyor ama bu durmak için bir bahane değil. Günün saatleri ilerledikçe hava daha da ısınacak ve dahası başka ne seçeneği var ki? Kafasını bir kova suyla ıslatmak için ara verirken, “Bütün ülke sıcaktan yansa da çalışmaya devam edeceğiz” diyor.

Jacobabad, Pakistan’daki, Asya’daki hatta belki dünyadaki en sıcak şehir olabilir. Khosoo, tevekkül içerisinde kafasını sallıyor. “İklim değişikliği. Bizim bölgemizin problemi bu. Her sene sıcaklıklar artıyor ve seneye daha da fazla artacak.”

...şehir şimdiden 51.1 derece sıcaklığa ulaştı. Komşu şehir Sahiwal’daki benzer sıcaklıklar bir elektrik kesintisi de eşlik edince havalandırmanın kapanması sonucu hastanede yoğun bakımdaki sekiz bebeğin ölümüyle sonuçlandı. Sindh eyaletinde yaz ayları şakaya gelmiyor. İnsanlar ölüyor.

Böylesi durumlarda nefes almak imkansız olmasa da çok zor. Hava çok ağır bir perde gibi, boğucu bir şekilde nefes almak için harcanan yoğun çaba yorucu; özellikle de solunum sıkıntısı olanlar için... Bu durum Güney Asya’nın pek çok mega şehrinde görülmeye başlandı, Daka’dan Delhi’ye, Lahor’a... Her biri onlarca milyonluk nüfuslarıyla, bu sistemin işleyişi yüzünden kırsaldan akın eden nüfusla büyüdükçe büyüyor. [bkz. [Cinsel Sömürünün “Endüstrileşmesi”](#),

Pakistan nüfusunun büyük çoğunluğu kritik bir hayat kaynağı olarak İndus Nehri'ne bağımlı. Hem içme suyu için hem de tarım ve mahsullerin ihtiyacı olan sulama kanalları açısından böyle. Pakistan'ın 216 milyonluk nüfusunun neredeyse %75'i İndus'un şevlerinde yaşıyor... Burası tamamen kuruma tehlikesiyle karşı karşıya, nehri besleyen buzul kaynakları küresel ısınmadan kaynaklı eriyor ve bu durum bölgeyi dünyadaki en hassas "su kulesi" yapıyor. İndus Vadisi dünya medeniyetlerinin altı beşiğinden bir tanesi, bunların her biri Nil, Fırat, Dicle ve Ganj Nehirleri gibi nehirlerde merkezleşmiş durumda

Bu sistemin işleyişinin ironisi: Pakistan, küresel ısınmaya sebep olan dünya sera gazı salınımının %1'inden daha azından sorumlu.

Kaynak sularının olmadığı bir dünya neye benzer? UNICEF şimdiden dünyada küresel olarak, çocukların 1/3'ünün "yetersiz suya" maruz kaldığını tahmin ediyor; düzenli veya tutarlı bir şekilde içme suyuna erişimin olmaması için söylenen daha usturuplu bir terim. Bir durun, bir ara verin ve düşünün, dünyadaki üç çocuktan biri içme suyu sıkıntısı çekiyor! Ve bu durum küresel ısınmaya bağılı "kuraklıklar, su stresi, mevsimsel ve senelik değişimler, kirlenme, su ihtiyacına artan talep ve bunun rekabeti mevcut su kaynaklarının kurumasıyla sonuçlanarak" daha da kötüleşecek.

Örneğin bu durumun büyük sahil şeritleri olan ülkeler için ne anlama geldiğine bir bakalım. Örneğin Bangladeş. Su seviyesinin artması sonucu sayıları 30 milyona kadar çıkabilecek olan en az 15 milyon Bangladeşli kesin olarak yerinden olacak. Gezegendeki en yoksul insanlardan bazıları... Bu ölçek ve kapsama alanı, bu tabloya Endonezya'yı, Pasifik'teki ve Hint Okyanusu'ndaki düşük rakımlı adaları eklediğimizde daha da büyüyecek...

Göz önündeki gerçekliği, Amerika ve Çin gibi ülkelerin rekabetten gelen farklılıklarının önüne geçemeyerek "bağlayıcı olmayan" sera gazı indirimi anlaşmalarını dahi açıklamadığı Glasgow'da yaşananlarla bir kıyaslayın. Basına baktığımızda Paris'teki son zirvede Obama hükümetinin "devasa" beyanları yerlerini ormansızlaştırma, metan salınımı ve kömür üretimi ile ilgili küçük çaplı anlaşmalara bıraktı. Ancak özetle daha önce de söylediğimiz gibi bu koca bir SIFIR, ve insanlıkla dalga geçmekten daha ötesi değil.

Bu bildiklerinizden hareketle [wpdiscuz-feedback id="omddu70isg" question="Nasıl bir hareket olacağına dair görüşlerinizi bekliyoruz." opened="0"]HAREKETE GEÇME[/wpdiscuz-feedback] - ve bilmediklerinizi öğrenme- zamanı! Bob Avakian'ın bu sorun ve çözümü karşısındaki eşsiz çalışmalarından öğrenme ve harekete geçme zamanı!

Glasgow fiyaskosunun, sahtekarlığının ve başarısızlığının altında yatanlar kapitalist-emperyalist sistemin farklı sermaye ve ulus bloklarının baskın olma ve kar birikimi için rekabetinde çevreyi "dışsallaştırmasının" dinamiklerinin ve işleyişinin bir sonucudur. Glasgow'da resmi olarak yansıyanların müdafileri kısmi olarak çok fazla değil, fakat onun altında yatan sistemin müdafileri, böylesi miadını doldurmuş, kapitalist-emperyalist sistemin müdafileri çok daha fazla!

Böylesi korkunç bir "negatif" senaryodan çıkabilecek "pozitif" senaryonun gerçek bir potansiyeli var, bu sistemin ufkundan kurtularak bu sorununun gerçekten üzerinde çalışabileceğimiz, insanların bu durumun aciliyeti ve varoluşsal yapısının farkındalığını artırarak bu olasılığı hızlandırabilir ve bu sistemden kurtularak **GERÇEK bir devrim** yapabiliriz. Bu sistemin radikal derecede farklı bir alternatifi var, **GERÇEK bir devrim** ile bu sistemi devirerek gerçekten sosyalist bir sistemi hayata geçirebiliriz.

Yaşanan bu süreç, ABD'de devrimin mümkün olduğu nadir zamanlardan bir tanesidir. Bu çok sık olan bir durum değildir ve ABD'nin dünya emperyalist piramidindeki baskın konumu göz önüne alındığında insanlık için oyunun gidişatını değiştiren bir şey olacaktır.

Aynı zamanda Bob Avakian'ın yazmış olduğu *Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa*'da radikal olarak farklı bir sistemin çerçevesinde MUAZZAM bir pozitiflik var. Sömürü ve baskının olmadığı bir dünyaya dönüşümün ekonomik ve siyasi temellerinde; toplumun çevre ile etkileşiminde, varlıklı emperyalist ülkelerdeki ziyan tüketiminin de dönüştürüleceği bir çerçeve var. Bob Avakian'ın yeni komünizmi geçmiş komünist tecrübelerin ve teorisinin güçlü yanlarını olduğu kadar zayıf yanlarını da kavlıyor ve gezegenin koruyuculuğu da dahil olmak üzere insanlığın kurtuluşu meselesini daha önce ele alınmamış bir biçimde yeni bir çerçevede ele alıyor.

Birisi bu derece korkunç bir durumla karşılaştığında ve bunun bir çözümü olduğunda, bir "çıkış" olduğunda bu çıkışa sırt çevirmek ahlaki olarak vicdansızlıktır... Pek çok ama pek çok pasif

gözlemcinin daha iyi bilmeleri gereken şey şudur: Böylesi bir durumda tehlike altında bulunan insanlığın geleceği için bu meseleyi derinlemesine araştırmak, anlamak ve harekete geçmek zorundasınız!

7 milyarı aşan insan için, insanlık için **NEDEN DAHA AZINA RAZI OLALIM?**